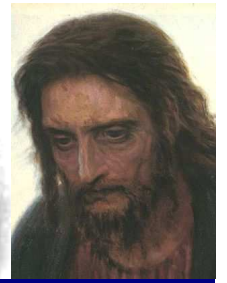

Św. Zygmunta

»Idź, i ty czyn podobnie«

NR XXVIII/2007 (274)

GAZETKA PARAFII ŚW. ZYGMUNTA W SŁOMCZYNIE

15 LIPCA 2007

Dekalog staje się zrozumiały najpierw w kontekście Wyjścia, które jest wielkim wydarzeniem wyzwolenia przez Boga w centrum Starego Przymierza. Niezależnie od tego, czy przykazania ("dziesięć słów") są sformułowane jako przykazania negatywne, zakazy, czy też przykazania pozytywne (jak: "Czcił ojca twego i matkę swoją"), wskazują one warunki życia wyzwolonego z niewoli grzechu. Dekalog jest drogą życia: *Ja dziś nakazuję ci miłować Pana, Boga twego, i chodzić Jego drogami, pełniąc Jego polecenia, prawa i nakazy, abys żył i mnożył się* Pwt 30, 16. [KKK, 2057, fragm.]

PIĘTNASTA NIEDZIELA ZWYKŁA

Z KSIĘGI POWTÓRZONEGO PRAWA Pwt 30,10-14

Mojżesz powiedział do ludu:

„Będziesz słuchał głosu Pana Boga swego, przestrzegając Jego poleceń i postanowień zapisanych w księdze tego Prawa; wrócisz do Pana Boga swego z całego swego serca i z całej swej duszy.

Gdyż polecenie to, które Ja ci dzisiaj daję, nie przekracza twych możliwości i nie jest poza twoim zasięgiem. Nie jest w niebiosach, by można było powiedzieć: »Któż dla nas wstąpi do nieba i przyniesie je nam, a będziemy słuchać i wypełnimy je«. I nie jest za morzem, aby można było powiedzieć: »Któż dla nas uda się za morze i przyniesie je nam, a będziemy słuchać i wypełnimy je«. Gdyż słowo to jest bardzo blisko ciebie: w twych ustach i w twoim sercu, byś je mógł wypełnić”.

PSALM RESPONSYJNY Ps69

REFREN: **Ożyje serce szukających Boga**

Lecz ja, o Panie, modlę się do Ciebie

w czas łaski, o Boże;

wysłuchaj mnie w Twojej wielkiej dobroci,

w Twojej zbawczej wierności.

Wysłuchaj mnie, Panie, bo łaskawa jest Twoja miłość,

spójrz na mnie w ogromie swego miłosierdzia.

Ja zaś jestem nędzny i pełen cierpienia;

A niech pomoc Twa, Boże, mnie strzeże.

Pieśnią chcę chwalić imię Boga

i wielbić Go z dziękczynieniem.

Bóg bowiem ocali Syjon i miasta Judy zbuduje,

To będzie dziedzictwem potomstwa sług Jego,

miłujący Jego imię przebywać tam będą.

Z LISTU ŚWIĘTEGO PAWŁA APOSTOŁA DO KOŁOSAN Kol 1,15-20

Chrystus Jezus jest obrazem Boga niewidzialnego, Pierworodnym wobec każdego stworzenia, bo w Nim zostało wszystko stworzone: i to, co w niebiosach, i to, co na ziemi, byty widzialne i niewidzialne, Trony i Panowania, Zwierzchności i Władze. Wszystko przez Niego i dla Niego zostało stworzone. On jest przed wszystkim i wszystko w Nim ma istnienie. I On jest Głową Ciała, to jest Kościoła. On jest Początkiem, Pierworodnym spośród umarłych, aby sam zyskał pierwszeństwo we wszystkim. Zechciał bowiem Bóg, by w Nim zamieszkała cała Pełnia i aby przez Niego i dla Niego znów pojednać wszystko ze sobą: i to, co na ziemi, i to, co w niebiosach, wprowadziwszy pokój przez krew Jego krzyża.

AKLAMACJA 13,34

Alleluja, Alleluja, Alleluja

Daję wam przykazanie nowe,
abyście się wzajemnie miłowali,
jak Ja was umiłowałem.

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚW. ŁUKASZA Łk 10,25-37

Powstał jakiś uczoney w Prawie i wystawiając Jezusa na próbę, zapytał: „Nauczycielu, co mam czynić, aby osiągnąć życie wieczne?”.

Jezus mu odpowiedział: »Co jest napisane w Prawie? Jak czytasz?«. On rzekł: „Będziesz miłował Pana Boga swego całym swoim sercem, całą swoją duszą, całą swoją mocą i całym swoim umysłem; a swego bliźniego jak siebie samego”.

Jezus rzekł do niego: »Dobrześ odpowiedział. To czyni, a będziesz żył».

Lecz on, chcąc się usprawiedliwić, zapytał Jezusa: „A kto jest moim bliźnim?”. Jezus, nawiązując do tego, rzekł:

»Pewien człowiek schodził z Jerozolimy do Jerycha i wpadł w ręce zbójców. Ci nie tylko go obdarli, lecz jeszcze rany mu zadali i zostawili na pół umarłego, odeszli. Przypadkiem przechodził tą drogą pewien kapłan; zobaczył go i minął. Tak samo lewita, gdy przyszedł na to miejsce i zobaczył go, minął.

Pewien zaś Samarytanin, będąc w podróży, przechodził również obok niego. Gdy go zobaczył, wzruszył się głęboko: podszedł do niego i opatrzył mu rany, zalewając je oliwą i winem; potem wsadził go na swoje bydle, zawiązał do gospody i pielęgnował go. Następnego zaś dnia wyjął dwa denary, dał gospodarzowi i rzekł: 'Miej o nim staranie, a jeśli co więcej wydasz, ja oddam tobie, gdy będę wracał'.

Któryż z tych trzech okazał się, według twego zdania, bliźnim tego, który wpadł w ręce zbójców?«.

On odpowiedział: „Ten, który mu okazał miłosierdzie”. Jezus mu rzekł: »Idź, i ty czyn podobnie».

DOBRY SAMARYTANIN, LOTH, Johann Karl (1632, Monachium - 1698, Weneja), ok. 1676, olej na płótnie, 125x108 cm, Kunstsammlungen Graf von Schönborn, Pommerfelden; źródło www.artnet.pl

PATRON TYGODNIA: **BL. CZESŁAW, PREZBITER**

Urodził się ok. 1180 w Kamieniu Opolskim. Miał być krewnym św. Jacka Odrowąża. Pochodził ze stanu rycerskiego, na co wskazuje stanowisko kustosa kolegiaty sandomierskiej, które zajmował.

Jako kapłan diecezjalny w 1220 lub 1221 wstąpił do dominikanów. Habit otrzymał z rąk samego św. Dominika. W 1222 wraz z pierwszymi dominikanami przybył do Krakowa i oddał się pracy kaznodziejskiej i duszpasterskiej. W 1225 wyjechał do Pragi czeskiej, na zaproszenie tamtejszego biskupa. Stał się więc założycielem rodziny dominikańskiej na ziemi czeskiej.

Następnie udał się do Wrocławia, gdzie ciepło powitał go bp Wawrzyniec. Dominikanie otrzymali parafialny kościół św. Wojciecha. Zachował się do dzisiaj dokument przekazania świątyni z 1226. Tam Czesław pozostał jako przeor do 1231, kiedy to został przez kapitułę wybrany na prowincjała (1233-1236). Jako prowincjał brał udział w kapitule generalnej w Bolonii i w kanonizacji św. Dominika w Rzymie (1234). Po złożeniu urzędu prowincjała pozostał przeorem w klasztorze wrocławskim.

W 1241 miał wziąć udział w odparciu Tatarów spod Wrocławia. Jan Długosz podaje, iż gdy mieszczaństwo w popochu opuściło miasto rycerze Henryka Brodatego podpalił je i schronili się w zamku. Gdy zaczęło się oblężenie Czesław „modlitwami swymi ze łzami zanoszonymi do Boga odpędził oblegających. Gdy bowiem trwał on na modlitwie, oto ognisty słup od Boga posłany zstąpił z nieba na jego głowę i dziwnym blaskiem, niedającym się opisać, oświecił miasto Wrocław i jego okolice. Cudowne to zjawisko tak przeraziło Tatarów, że tracąc odwagę w sercach odstąpili od oblężenia, a nawet wprost uciekli.”

Czesław miał umrzeć w 1242. Nad jego grobem w kościele dominikanów wystawiono niebawem ołtarz. Cześć od dawna mu oddawaną zatwierdził Klemens XI w 1712. Ciało bl. Czesława spoczywa w kościele św. Wojciecha w osobnej kaplicy, która ostała się, gdy w czasie zdobywania Wrocławia w 1945 kościół legł w gruzach. Jest patronem Wrocławia. (uroczystość 20 lipca)

il.: BL. CZESŁAW, 2006, rekonstrukcja dokonana przez naukowców wrocławskich, pod kierunkiem antropologa prof. Tadeusza KRUPIŃSKIEGO; źródło www.dominikanie.pl

INFORMACJE PARAFIALNE

- Przypominamy, że w okresie wakacji z sakramentu pokuty - SPOWIEDZI - można korzystać tylko i wyłącznie pół godziny przed każdą Mszą św. W czasie Mszy św. spowiedzi nie ma. Koronka do Bożego Miłosierdzia odmawiana jest w piątki, po Mszy św. o 18:00. 21.VII (sobota): Nowenna do Matki Boskiej Nieustającej Pomocy o 18:00. W związku z tym, iż DOŻYNKI GMINNE, w których wezmą udział wioski z naszej Parafii, są - w ostatnią niedzielę sierpnia, czyli 26.VIII - organizowane w sąsiednich parafiach, dożynek parafialnych w tym roku NIE BĘDZIE. Ministranci serdecznie zapraszają do wzięcia udziału w III PARAFIALNYM TURNIEJU PIŁKARSKIM O PUCHAR PROBOSZCZA, w dniach 18-19.VIII. Mogą wziąć w nim udział wszyscy mieszkańcy naszej parafii, którzy ukończyli 14 lat. W zakrystii można otrzymać kartę zgłoszenia drużyny. Zgłoszenia będą przyjmowane do 12.VIII. Liczba drużyn jest ograniczona. O udziale decyduje kolejność zgłoszeń. Przy zgłoszeniu będzie pobierane wpisowe w wysokości 50,- zł. od drużyny (5,- zł. od osoby), przeznaczone na pokrycie kosztów organizacji. Szczegóły Turnieju i jego regulamin wywieszono są w gablocie przed kościołem. Chrzty w lipcu w 4. niedzielę miesiąca, 22.VII, na sumie o 12:00. Zachęcamy do lektury prasy i wydawnictw katolickich.

ZAPOWIEDZI

- Zapowiedź II: Karol Mikołaj TYMOSZUK, kawaler z parafii św. Piotra i Pawła w Reszlu, i Beata Maria MĘTLAK, panna z Brześć, parafia tutejsza
Zapowiedź II: Daniel Nowocin, kawaler ze Słomczyna, parafia tutejsza, i Maria Rybaczevska, panna z parafii Narodzenia NMP w Włocławku
Zapowiedź II: Adam Bartłomiej Kulik, kawaler ze Słomczyna, parafia tutejsza, i Dorota Joanna Woreta, panna z parafii św. Tadeusza w Warszawie
Zapowiedź II: Marcin Pilch, kawaler z parafii Zesłania Ducha Świętego w Starej Iwicznej, i Marta Marianna Bienias, panna z Parceli, parafia tutejsza
Zapowiedź I: Artur Nogal, kawaler z Brześć, parafia tutejsza, i Magdalena Kołodziejczyk, panna z parafii Niepokalanego Poczęcia NMP w Górze Kalwarii

Ktokolwiek wiedziałby o przeszkodach w zawarciu małżeństwa przez w/w osoby proszony jest o skontaktowanie się z Kancelarią Parafialną.

Tajemnice Eucharystii: Rozlana Krew w Alkmaar

1 maja 1429 pewien ksiądz o nazwisku Folkert celebrował swoją Mszę prymicyjną w katedrze św. Wawrzyńca w Alkmaar. Współ-celebranszem był proboszcz, ojciec Volpert Schult. Wkrótce po wypowiedzeniu słów konsekracji ojciec Folkert przypadkowo przewrócił kielich, wylewając zawartość na ołtarz i oblewając nią swój ornat. Oczom zdumionych celebransów zamiast wina ukazała się Krew... Po Mszy św, w panice, o. Folkert odciął poplamioną część ornatu i spalił ją. Następnie zaczął zaszywać ubytek. Jednakże po zakończeniu pracy na ornacie plamy Krwi pojawiły się ponownie...

Księża, nie wiedząc co czynić, zanieśli ornat do lokalnego biskupa Utrechtu. W 1433 po dogłębnym procesie kanonicznym biskup oficjalnie uznał i zaaprobował rodzący się kult otaczający cudowne wydarzenie.

W katedrze św. Wawrzyńca do dziś znajduje się cenny relikwiarz, w kształcie anioła, zawierający zakrwawione fragmenty ornatu, noszonego przez o. Folkerta w dniu cudu Eucharystycznego. Corocznie też odbywa się w Alkmaar specjalna procesja upamiętniająca wydarzenie.

il. pow.: RELIWIARZ Z FRAGMENTEM ZAKRWAWIONEGO ORNATU, katedra św. Wawrzyńca, Alkmaar
źródło: www.therealpresence.org

*** BOŻE MÓJ ZMIŁUJ SIĘ NADE MNA

Boże mój zmiłuj się nade mną
czemu stworzyłeś mnie na niepodobieństwo
twardych kamieni

pełna jestem twoich tajemnic
wodę zamieniam w wino pragnienia
wino - zamieniam w płomień krwi

Boże mojego bólu
atłasowym oddechem wymość
puste gniazdo mojego serca

lekko - żeby nie pognieść skrzydeł
tchnij we mnie ptaka
o głosie srebrnym z tklivości

POŚWIATOWSKA, Halina (1935, Częstochowa - 1967, Warszawa), 1966, z tomiku "Oda do rąk"

POLSKIE MADONNY (67): SIANOWSKA KRÓLOWA KASZUB

Legenda mówi, że niewielką gotycka figurkę, wykonaną z drewna lipowego, o wys. 48.5 cm, znaleziono otoczoną niebiańskim blaskiem w paprociowym krzaku. Zaniesiono ją do kaplicy krzyżackiej w Mirachowie. Jednak trzykrotnie wracała w cudowny sposób do Sianowa, gdzie odczytano to za znak Boży i pobudowano jej świątynię.

Figurka dwukrotnie cudownie ocalała z pożarów sianowskiej świątyni. Nie wiedzieli wtedy - pisze bp Szembek - gdzie podziak Cudowną Figurę. Wzięli więc i zanieśli ją tymczasowo w uroczystej procesji pół mili za wieś do pewnej Bożej Męki i tamże umieścili. Nazajutrz zobaczyli Ją jednak z powrotem na wypalonym miejscu; stała na wpół spalonym słupie. Zanieśli Ją ponownie do tej Bożej Męki. Matka Najświętsza nie chciała tam pozostać, tylko cudownym sposobem zawsze wróciła na stare swoje miejsce do Sianowa, choć jeszcze dwa razy Ją tam zanieśli.

Tradycja podaje, że w XVIII w. Matka Boża Sianowska była szczególnie czczona przez młodzież zamierzającą wstąpić w związki małżeńskie i wytworzyło się wówczas przekonanie, że w małżeństwie nie będzie szczęśliwym ten młodzieniec i ta panielka, która w okresie przedmałżeńskim nie odprawi trzykrotnie pielgrzymki do tronu Matki Bożej w Sianowie.

4.IX.1966, mocą dekretu Pawła VI, Pani Sianowska została ukoronowana papieskimi koronami. Aktu tego dokonał bp chełmiński Kazimierz Józef Kowalski w obecności zgromadzonych biskupów, kapłanów i wiernych.

adres: Sanktuarium NMP Królowej Kaszub, Parafia Narodzenia NMP, 83-328 Sianowo 14
źródło: www.geocities.com

POCZET PRYMASÓW: EDWARD LIKOWSKI (79)

Urodzony w 1836 we Wrześni, syn Wincentego, pracownika budowlanego, i Józefy z Zimniewiczów. Ukończył gimnazjum w Poznaniu, studia teologiczne odbył w Monasterze, gdzie uzyskał licencjat (1861) i doktorat (1881) z teologii. Po uzyskaniu w 1861 święceń kapłańskich był wikariuszem w Kcyni, następnie katechetą w gimnazjum w Poznaniu oraz profesorem i regensem w poznańskim Seminarium Duchownym. Bliski współpracownik abpa Ledóchowskiego, wszedł w skład tajnego zarządu diecezji, za co skazany został w 1874 na kilkumiesięczną karę więzienia.

W 1887 został biskupem sufraganiem poznańskim. Prowadził aktywną działalność reorganizując katolickie towarzystwa

rzemieślnicze i inicjując powstawanie katolickich związków robotniczych. Po śmierci abpa Stablewskiego zarządzał faktycznie od 1906 metropolią. Nominację na arcybiskupstwo otrzymał w 1914. Zajmował się żywo działalnością naukową, był autorem licznych prac z zakresu historii Kościoła. Członek Akademii Umiejętności (od 1887), a w latach 1895-1915 prezes Poznańskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk. Doktor honoris causa (1900) Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Zmarł w 1915 w Poznaniu, pochowany w katedrze poznańskiej.
il. ABP LIKOWSKI, SZMYDT, Kazimierz, ok. 1914, Muzeum Archidiecezjalne, Gniezno; źródło: "Poczet Prymasów Polski", Przemysław Mrozowski

Table with 2 columns: Mszę Świętą, Kancelaria Parafialna, Księża. Rows include: niedziela i uroczystości obowiązuje: 08:45, 10:30, 12:00 (suma), 18:00; święta pracujące: 08:45, 18:00; dni powszednie: 07:30 (codziennie), 18:00 (Pt - Sb); tel. (0-22) 754 47 32 fax: (0-22) 754 41 02; e-mail: swzygmunt.siomczyn@op.pl; dni powszednie (z przerwą na Msze św. i nabożeństwa): 08:00-09:30, 17:00-19:00; niedziela i święta: nieczynna; Dziekan mgr Stefan KOTWIŃSKI, Wikariusz Marcin KLOTZ